

wutroby hodownej powjesczi wotewricz: Sbožnik je
šo narodzil! Haj, wotewrcze wrota wscheroke a czińcze
durje na šwěcze wysoke, so by kral cžescze nuts cžahnył.
Wystajcze w šbožnej radošczi:

O khwalcze Boha, kšhesczenjo,
Kiž šwój stol w njeju ma,
So wotanknje šwoj' kralestwo,
Nam šwojoh' Šyna da.

Chzemy hody šwjeczič kaž pastyrjo w Bethlehemje, chzemy
šwoje wutroby hodownej powjesczi wotewricz: tón Sbožnik
je šo narodzil! A chzemy

II.

tač žiwi bycž, so móže šo tón Sbožnik tež do nascheje wutroby
narodzić. — W tej šamej nozy hišcže, w kotrejž je šo Jesuš
wot knježny Marje narodzil, w kotrejž je Sbožnik na semju
pšichšoł, kiž je mēr njeměrnym, bojasnym cžlowjekam dobył,
w tej nozy khwatachu pastyrjo do Bethleheua. A jako
woni džěcžatko běchu widželi, rožnješechu woni šłowo,
totrež woni wo tym džěscžu běchu šlyscheli.

Moji lubi! Wjazny hačž 19 lětstotetkow je šo minyło
wot tamneho dnja, a tola płaczi powjescž tuteho dnja
pšchezo hišcže. Jako šo něhdy nekajki wušměwž Šilippa
Melanchthona woprašča: „Čžehodla pšhipowjeda šo kóžde
hody š nowa: wam je šo tón Sbožnik narodzil, hdyž je
šo to tola pšched wjele lětstotetkami stało?“ dha wotmolwi
Melanchthon: „To šo stawa, dokelž hišcže džěnša to džěcžo
a jeho troscht potrebamy.“

Nicžo njeby nam pomhało, hdyž by šo Jesuš jenož
něhdy w Bethlehemje narodzil, hdyž pač njeby wón k nam
pšichšoł je šwojim žohnowanjom. A na tym leži, so něchtóž-
kuliž 20, 40, 60 lět hody šwjeczi a tola šebi žane wo-
prawdžite žohnowanje njedobywa, dokelž njewopomni, dokelž
šabudže, so hody naš jenož njedopomnja na podawš, kotryž
je šo pšched wjele lětstotetkami stał, ale so ma šo tutón
podawš kóžde lěto wospjetowacž: Sbožnik dyrbi šo naro-
džicž do nascheje wutroby.